

Úvahy o požehnanom živote

a našom premieňaní sa na podobu Božieho Syna

Predslov

Keby sme nášmu čítaniu Biblie venovali viac pozornosti než sa to v skutočnosti deje, zapustili by neviditeľné duchovné pravdy, ktoré Božie slovo predstavuje, oveľa hlbšie korene v našich životoch. Príliš ľahko sa uspokojíme s myšlienkami, ktoré v nás vyvolajú slová Biblie, hoci tieto myšlienky kľžu len po povrchu. Nevenujeme čas tomu, aby sme svoje srdcia zakorenili a upevnili v skutočných duchovných pravdách, ktoré Božie slovo obsahuje. Myslíme na to, keď budeme teraz premýšľať o Božom obraze v Kristovi, na ktorý sa i my máme premieňať. Keď sa naše myšlienky budú zaoberať niektorou konkrétnou črtou tohto obrazu, chceme i my zavrieť oči a otvoriť naše srdcia; chceme prosiť o pomoc Svätého Ducha a veriť mu, až kým skutočne neuvidíme podobu, charakter nášho slávneho učiteľa v tom istom svetle, v ktorom ho ukazuje Božie slovo, a kým v plnosti v našom srdci nebude hlboko a natrvalo vtlačená nebeská krása Pána Ježiša, ktorá, ako vieme, má byť zjavená aj na nás. Hľadáme teda uprene na neho, vyvyšujeme ho; čím viac ho budeme vidieť, aký je, tým viac mu budeme podobní.

Sme vykúpení k tomu, aby sme uvažovali o Božom obraze zjavenom v človeku Ježišovi Kristovi; aby sme naše najhlbšie vnútro otvorili a oddali jemu, aby mohol v nás prebývať a žiť, a potom aby sme mohli, vyjdúc do sveta, ukazovať nebeskú podobu a ňou svietiť medzi ľuďmi vôkol. To je zmyslom nášho pozemského života.

1. Zostávať v ňom

kto hovorí, že zostáva v ňom, má žiť tak, ako žil on.

1. Jánov 2:6

Zostávať v Ježišovi a žiť ako Ježiš: našej duši sú tu predstavené tieto dve požehnané skutočnosti nového života, ktoré spolu silne súvisia. Ovocím života v Ježišovi je žiť ako Ježiš.

Prvá z týchto dvoch skutočností – zostávať v Ježišovi – nám nie je nijako cudzia. Podobenstvo o viniči a letorastoch a s ním spojený príkaz „Zostaňte vo mne a ja vo vás“ bolo pre nás iste už mnohokrát prameňom bohatých ponaučení a potešení. A hoci sme si dobre vedomí, že sme sa ešte stále nenaučili úplnému zotrúvaniu v ňom, i tak smieme z vlastných skúseností zakúšať čiastku radosti duše, ktorá môže povedať: „Pane, Ty vieš všetko, Ty vieš, že chcem zostať v Tebe.“

Druhá skutočnosť – žiť ako Kristus – nie je o nič menej dôležitá než prvá. Leží v nej zaslúbenie úžasnej moci, ktorú poskytuje zostávanie v Pánovi Ježišovi. Jeho život v nás pôsobí tak mocne, že naše chodenie, ten viditeľný svedok nášho vnútorného života, bude jemu podobný. To je ovocie nášho odovzdania sa jemu, aby sme žili cele pre neho. Tieto dve veci sú neodlučiteľné; zostávanie v Pánovi Ježišovi predchádza chodeniu s ním a zároveň snaha byť jemu podobný pôsobí ešte plnšie zostávanie v ňom. Iba ak je toto naším cieľom, plne si budeme uvedomovať nutnosť vnútorného spojenia s Pánom Ježišom; iba vtedy môže nebeský darca na nás vyliť plnosť svojej milosti, pretože vidí, že ju použijeme na to, k čomu ju určil on. Niektorí spoznajú, že v tom je dôvod, prečo sa im nedarí zostávať v Ježišovi Kristovi; preto, že v tomto zotrúvaní netúžili aj v chodení podľa jeho príkladu. Slová apoštola Jána vyzývajú, aby sme na tieto dve pravdy hľadeli v ich vzájomnom sporení a v ich vzájomnej súvislosti.

Prvé, čo sa tu máme naučiť, je, že kto túži zostávať v Ježišovi Kristovi, musí aj žiť, ako on žil. Z prírody dobre poznáme, že letorast nesie presne rovnaké ovocie ako vinič, ku ktorému patrí. Život viniča a život letorastu je nerozlučne spojený, preto sa musí aj tým istým spôsobom prejavovať. Keď nás Pán Ježiš Kristus vykúpil svojou krvou a priviedol nás k Otcovi vo svojej spravodlivosti, tak nás neprenechal našej starej prirodzenosti, aby sme v nej slúžili Bohu tak, ako my dokážeme. Ó, nie; v ňom prebýva večný život, svätý, Boží, nebeský život, a každý, kto je v ňom, prijíma od neho ten istý večný život a jeho svätú, nebeskú moc. Preto môžeme aj prirodzene a oprávnené očakávať, že ten, kto zostáva v ňom a neustále od neho prijíma život, tiež bude žiť tak, ako on žil.

Mocný Boží život však v duši nepôsobí násilím, aby sme boli nedobrovoľne prinútení konať ako Pán Ježiš. Naopak, musí to byť následkom nášho dobrovoľného rozhodnutia, našej silnej túžby, celej našej vôle, aby sme chodili tak, ako chodil Pán Ježiš. S týmto cieľom nám náš nebeský Otec ukazuje na pozemský Ježišov život a na to, ako zjavoval nebeský život i vtedy, keď sa ponížil do okolností a pomerov nášho ľudského života. A keď od Pána Ježiša prijmem nový život, keď nás povolá, aby sme ostávali v ňom, aby sme mali ešte plnšiu účasť na tomto živote, vtedy nám poukazuje na svoje pozemské bytie a hovorí, že tento nový život nám daroval preto, aby sme aj my žili tak, ako žil on. „Tak ako ja, aj vy“ – tieto slová nášho Majstra zahŕňajú celý jeho život na zemi a robia ho jednoduchým pravidlom a meradlom nášho života. Keď zostávame v Pánovi Ježišovi, nemôžeme konať nijako ináč než ako on. „Tak ako Ježiš“ – v tejto krátkej, všetko zahŕňajúcej vete je obsiahnutý duchovný zákon kresťanského života. Máme myslieť, hovoriť a konať tak, ako myslel, hovoril a konal on; aký bol Ježiš, takými máme byť aj my.

Druhá úloha, ktorú sa máme naučiť z nadpísaného verša, je vysvetlením prvej: Kto túži žiť ako Pán Ježiš, musí zostať v ňom.

Je dvojnásobne dôležité, aby sme túto pravdu prijali do srdca. Niektorí majú úprimnú túžbu a snahu nasledovať Ježišov príklad, ale nie sú si vedomí toho, aké nemožné to je bez toho, že by ostávali v Ježišovi. Nedarí sa im to, pretože chcú tento vznešený príkaz „chodiť ako on“ vykonať bez tej moci, ktorá k tomu uschopňuje – bez žitia v ňom. Iní sú v zajatí opačného omylu: poznajú svoju vlastnú slabosť a považujú za nemožné chodiť ako Pán Ježiš. Obe tieto skupiny ľudí – tí, čo sa snažia a sú porazení, i tí, čo sa vôbec nesnažia, pretože čakajú, že budú porazení – potrebujú povzbudenie, ktoré tu chceme zdôrazniť. Kto chce chodiť ako Pán Ježiš, musí ostávať v ňom; kto ostáva v ňom, má moc, aby žil ako on; táto moc však nepramení z človeka a jeho snáh, ale z Ježiša Krista, ktorého moc sa dokonáva v slabostiach. Práve vtedy, keď som si najlepšie vedomý svojej úplnej bezmocnosti, ale aj predivného spojenia s Pánom Ježišom, ktoré získavam, keď uchopím jeho život, potom vo mne pôsobí jeho moc a som schopný viesť život, ktorý by bol úplne neprístupný mojej vlastnej sile. Týmto spôsobom poznávam, že zostávanie v Pánovi Ježišovi sa netýka len istých časov a príležitostí, ale musí

preniknúť celý môj život, bez prestania, aby z neho pramenilo všetko moje konanie aj nekonanie. Tým získavam odvahu brať si vo všetkých oblastiach jeho za svoj vzor, pretože som si istý tým, že moje vnútorné spojenie a podobnosť s ním musia byť viditeľné aj podobnosťou v konaní a živote.

Drahý čitateľ, keď nám Boh dáva tú milosť, aby sme mohli v našich úvahách preniknúť do najhlbšieho významu týchto jeho slov a aby sme porozumeli tomu, čo učia o živote, ktorý sa premieňa do podoby Pána Ježiša Krista, tak sme často postavení pred také výšky a hĺbky, že musíme zvolať: „Ako sa to stane?“ Keď nám Svätý Duch zjavuje nebeskú dokonalosť, ktorá sa ukázala v ľudskom bytí nášho Pána ako v obraze neviditeľného Boha, a hovorí nám „Takto máš chodiť aj ty“, potom prvý dôsledok, ktorý vnímame, je ten, že spozorujeme, ako veľmi sme tomuto vzoru vzdialení. Sme náchylní vzdať sa nádeje a povedať tak ako mnohí: „Neoplatí sa o taký život snažiť, nikdy nedokážem chodiť ako Ježiš!“ V takých okamihoch môžeme nájsť útechu v tejto zvesti: Kto zostáva v ňom, ten dokáže, ten môže žiť tak, ako žil on. Slová nášho Učiteľa „Kto zostáva vo mne, nesie mnoho ovocia“ sa nám stanú zaslúbením, že on nám k tomu dá aj dostatok sily.

Preto, brat môj, zostávaj v ňom! Každý veriaci je v Kristovi, ale nie každý aj zostáva v ňom, vo vedomej, radostnej a spoľahlivej odovzdanosti celého svojho bytia. Dobré vieš, čo znamená „zostať v ňom“. Spočíva to v tom, že budeme z celej duše podriadení jemu; že on bude neustále naším životom, že mu ho zveríme, že nás bude svojím Duchom viesť vo všetkom, čo príde do nášho každodenného života, a nakoniec aj to, že sa mu cele a bezvýhradne dáme k dispozícii, aby v nás mohol vládnuť a pôsobiť. Z toho potom pramení pokoj plnej istoty, že v nás v každom okamihu spôsobí to, čím máme byť, a že nás bude držať v úplnom odovzdaní sa jemu, aby cez nás mohol bez zábran konať.

Kiež by všetci, ktorí túžia žiť tak, ako žil Ježiš, získali k tomu novú odvahu vďaka pohľadu na to, kým on je a čím chce byť pre tých, ktorí mu dôverujú. On je ten pravý vinič; žiadny vinič nemôže pre svoje letorasty vykonať to, čo koná on pre nás. Musíme byť len ochotní byť jeho letorastami. Oslavujme ho radostným spolažnutím sa, že on, ten pravý vinič, nás drží svojou všemocnou silou a že nám zo svojej nekonečnej plnosti dá všetko, čo potrebujeme. Ak na neho budeme hľadieť s touto vierou, tak namiesto vzdychania a beznádeje bude znieť hlas chvály, ktorý bude spievať: „Nech je Boh oslávený! Kto zostáva v ňom, ten chodí tak, ako chodil aj on. Nech je Boh oslávený! Ja zostávam v ňom a žijem tak, ako on žil. Áno, nech je Boh oslávený! V požehnanom živote vykúpeného je zostávanie v Pánovi Ježišovi nerozlučne spojené s žitím ako on!“

Môj Pane, vždy, keď premýšľam o tom, čo znamená „Žiť, ako žil Ježiš“, pomôž mi skrze tvojho Svätého Ducha, aby som sa pevne držal tejto pravdy.

Skrátené kapitoly z knihy Andrew Murray *Na podobu Ježiša Krista*. Pôvodný názov knihy v angličtine *Like Christ*. Pre misijné účely pripravila MSEJK Bratislava (2018) pod vedením zodpovedného redaktora Imricha Fülöpa. Publikované so súhlasom zodpovedného redaktora MSEJK.